

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Die het zaad draagt, dat men zaaien zal, gaat al gaande en weenende; maar voorzeker zal hij met gejuich wederkomen, dragende zijne schoven.

PSALM 126 : 6.

No. 20.

15 October 1910.

15de Jaargang

GODDELIJKE VOLMACHT.

Redevoering gehouden door President JOSEPH F. SMITH, te
Stokholm, Zweden, op 31. Juli 1910.

Nadat President Smith eenige opmerkingen gemaakt had over het spreken in een andere taal en zijne zending in de Sandwich-Eilanden; zeide hij:

Ik ben zeer verheugd met de Heiligen der laatste Dagen van Stokholm te vergaderen. Het geeft mij genot naar de zangen van Zion te zitten luisteren. Het geeft mij blijdschap Ouderling Sundwall en mede-zendelingen te ontmoeten. Ik hoop dat al die goede mannen getrouw zullen blijven aan de verbonden door hen gemaakt; dat zij rein en onbesmet in de wereld zullen blijven; dat zij volkomen de waarheden zullen leeren van het Evangelie van Christus, zoodat zij beter bekwaam zullen zijn deze waarheden aan anderen te leeren. Het geeft mij blijdschap de Heiligen der laatste Dagen in dit vergelegen land te ontmoeten. Ik kan zien dat de geest van het Evangelie aanwezig is, dat is een bewijs dat gij de waarheid lief hebt. Ik hoop dat gij in deze waarheden zult volharden.

Toen ik naar broeder Jenson luisterde, dacht ik, alhoewel ik hem niet kon verstaan, uitgenomen enkele woorden, hoe bevoorrecht de Heiligen der laatste Dagen zijn. Zij die het Evangelie ontvangen hebben, zijn veel vooruit op de menschen die het niet hebben aangenomen, want het Evangelie is op de waarheid gegrond. Wat heeft de wereld? Hebben zij de waarheid? Als dat zoo is, dan zoeken wij die. Wij zoeken alle waarheden die in de wereld zijn. Hebben zij, de Heiligen der laatste Dagen, al de waarheden die de wereld heeft? Wij gelooven in God; wij

gelooven in Jezus Christus; wij gelooven in zedelijkheid en gerechtigheid; wij gelooven in den doop door onderdompeling en in de oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes. Daarom, wat hebben zij dat niet in ons bezit is? Wij zijn hier niet gekomen om de kerken of het geloof van anderen te bestrijden. Het is niet ons doel de godsdienst van anderen aan te vallen. Maar wij mogen redelijkerwijze ons geloof met hun geloof vergelijken, niet met het oogmerk om dat te bestrijden, maar met het doel, om de kennis die wij bezitten te vergelijken met de kennis die zij hebben; de beginselen die zij waarnemen en gehoorzamen met de beginselen die wij hebben aangenomen. Als wij daarin iets vinden dat beter is dan hetgeen wij bezitten, laat ons dan met alle mogelijkheid die dingen aannemen, en als wij hun kunnen toonen, dat wij beginselen bezitten die beter zijn dan sommige in hun bezit, dan moeten zij, om overeenstemmend te handelen, ook de beginselen aannemen die wij hebben. Ik vraag mijzelven dikwijls, als ik de wereld overzie: „Wat hebben zij, dat niet in mijn bezit is?” Is het Priesterschap van God in de wereld noodig? Kan eenig mensch de verordeningen in het huis van God verrichten, zonder volmacht van God te hebben om dat te doen? Zekerlijk is het redelijk en een ieder zou gewillig zijn het feit te erkennen, dat, tenzij de Heere autoriteit gegeven heeft, om in Zijnen naam te handelen, niemand de autoriteit kan nemen, om zoo te handelen.

Wij willen nu onderzoeken - of liever, laat ons onderzoeken - naar de oorsprong van onze eigene autoriteit, geen onderzoek doende naar de volmacht van andere kerkgenootschappen. Was de Zending van Christus waar? Was Hij inderdaad van God gezonden? Heeft Hij werkelijk de groote zending volbracht, om den mensch van den val van Adam te verlossen? Heeft Hij werkelijk den dood overwonnen? Is Hij uit het graf ten eeuwige leven opgestaan en is Hij werkelijk de Zoon van God? Wij gelooven dit alles - dat Hij inderdaad de Zoon van God is; dat Hij de Zaligmaker der wereld is; dat Hij uit de dooden is opgestaan; en dat, zooals Hij uit de dooden is opgestaan, alle menschen uit het graf zullen verrijzen. Hij kwam met autoriteit van God, want Hij was door den Vader in de wereld gezonden, om te doen hetgeen Hij heeft verricht. En Hij heeft vaak bevestigd, dat Hij niet was gekomen, om Zijn wil te doen, maar de wil van den Vader die Hem gezonden had. In Christus geloovende, betwijfelen wij voor geen oogenblik de goddelijkheid Zijner zending en de echtheid Zijner autoriteit en macht die Hij toonde toen Hij in het vleesch was. Laat mij tot mijne broeders en zusters hier zeggen - als er een volk in de geheele wereld is, dat met

redelijkheid recht heeft op den naam van een christelijk volk dan zijn het de Heiligen der laatste Dagen. Zij gelooven letterlijk, niet geestelijk alleen, in Christus de Zoon van God.

Nu, in onzen tijd komt de jeugdige Profeet, Joseph Smith, die zegt autoriteit van Jezus Christus ontvangen te hebben, die verklaart, dat de Heere eerst Johannes de Dooper zond, die op Joseph Smith en Oliver Cowdery het Aäronische Priesterschap bevestigde, hetwelk de macht heeft, om te doopen voor de vergiffenis van zonden en de bediening van engelen; en dit heilig Priesterschap werd op hen bevestigd met de belofte, dat het nimmer van hen of van de aarde zou worden weggenomen. En later kwamen Petrus, Jakobus en Johannes, de drie presideerende Apostelen ten tijde van onzen Zaligmaker, aan wie de sleutelen van het Koninkrijk der hemelen gegeven waren, op wie Jezus blies en tot wie Hij zeide: „Ontvangt den Heiligen Geest” en „Ga heen in de geheele wereld, predikt het Evangelie alle creaturen”. Deze drie vroegere Apostelen van Christus kwamen tot Joseph Smith en bevestigden op hem het Melchizedeksche Priesterschap, hetwelk volgens de orde van den Zoon van God is. Een andere engel, Moroni, was ook tot Joseph Smith gezonden, die aan Joseph openbaarde de inhoud van dit boek, dat ik in mijn hand heb, het Boek van Mormon, bevattende de zelfde leerstellingen en godsdienst als vervat in het Evangelie dat Jezus onderwees aan de Joden; dat Jezus Zelf leerde aan de inwoners van Amerika, daar dat volk een tak van het huis van Israël was.

Joseph Smith, door den Heiligen Geest bekwaamd, was bekwaam dit boek te vertalen en te ontvangen door het gebod van den Zaligmaker; en de stem van God uit den hemel verklaarde, dat het Evangelie daarin vervat was, zooals het aan de Nephieten op dat halfroond geleerd was. Nu, Joseph Smith heeft aan de wereld juist hetzelfde Evangelie onderwezen als Christus leerde. Joseph Smith erkende, dat zijne zending aan hem door Christus was opgedragen — hij erkende het niet alleen, maar hij maakte bekend, dat het waar was — en in de openbaringen die ons door middel van Joseph Smith gegeven zijn, verklaart hij, dat hij den Vader en den Zoon zag en dat hij een getuige voor de wereld was dat Zij leven, want hij zag Hen.

Nu, mijne broeders en zusters, ik wil tot u zeggen, dat ik, zooals ik de zending van Jezus Christus aanneem, ik ook de Goddelijke zending van Joseph Smith aanneem. De leer van Jezus Christus en de leeringen door Joseph Smith gepredikt zijn dezelfde leeringen. Joseph heeft opnieuw geopenbaard, door de zegeningen des Heeren, hetzelfde Evangelie dat door den Zoon van God Zelf geleerd werd. Nu, geloovende in de Goddelijkheid

van Christus en in de Goddelijke zending van Joseph Smith, zoo bevestig ik, dat de autoriteit op Joseph Smith en Oliver Cowdery bevestigd door Johannes de Dooper en ook door Petrus, Jakobus en Johannes, Goddelijke volmacht is, die hen geschikt maakte de fundatie te leggen voor de Kerk van de Heiligen der laatste Dagen in de geheele wereld.

En gij, ouderlingen in Israël, die dit heilige Priesterschap hebt ontvangen, hebt macht van God ontvangen – autoriteit niet van den mensch, maar van God zelf. De Heere Zelf is gebonden die volmacht te erkennen, wanneer die in gerechtigheid gebruikt wordt. De Heere is niet gebonden eenige volmacht, welke ook, te erkennen of aan te nemen, alhoewel de mensch die van Hem heeft, wanneer die autoriteit niet in gerechtigheid gebruikt wordt. Als gij, of ik, of eenig ander ouderling in de Kerk zou trachten het heilige Priesterschap onrechtvaardig te gebruiken, dan zou de Heere dit niet erkennen. En hier tegenover staat, dat God juist zoowel gebonden is, om deze autoriteit die wij bezitten te erkennen, als die rechtvaardig gebruikt wordt onder leiding van den Heiligen Geest, als Hij die niet zal erkennen wanneer er een onrechtvaardig gebruik van gemaakt wordt. Daarom, het is noodig dat de ouderlingen der Kerk de autoriteit, die zij bezitten, in gerechtigheid gebruiken, en dan zullen de zegeningen des Heeren volgen.

Die onzer, die gedoopt zijn door hen die de autoriteit van dit Priesterschap bezitten, zijn inderdaad „wedergeboren” uit water en Geest, en als wij in de waarheid blijven, dan zijn wij mede erfgenamen met Jezus Christus.

Als kind was ik met den Profeet Joseph Smith bekend. Ik was juist zoo goed met hem en in zijn huis bekend als ik was met mijnen eigen vader en in het huis mijns vaders. Wat ik van hem kan herinneren, dat is, dat hij een goed mensch was, een man die de armen beminde, een man die een hart had als een vrouw in medelijden voor alle lijdenden. Hij was een goed vader voor zijne kinderen en hij was een Profeet van God. Ik weet dit.

Ik was bekend met Brigham Young vanaf mijne jeugd, en toen ik een man werd, kwam ik in nauwe verbinding met hem. Hij was het die mij tot een der twaalf apostelen verordineerde. Ik heb met hem gearbeid, ik heb met hem gereisd, om de Heiligen der laatste Dagen te bezoeken; ik ben met hem in bidstonden geweest, in onze conferenties en in onze raadsvergaderingen. Ik was met hem bekend in zijn huiselijk leven, en ook in het openbaar, en ik vertel u, mijne broeders en zusters, zooals ik de wereld zou vertellen, dat ik nooit een beter mensch gekend heb dan Brigham Young was. Hij was een man van rein leven; een

eerlijk man; een biddend man; een man die geloof in God had en in Jezus Christus en in den Profect Joseph Smith; een man die het heilige Priesterschap eerde en trouw was aan zijne verbonden en tot de Heiligen der laatste Dagen, tot aan zijn laatsten ademtocht. Nu, mijne broeders, ik kende hem, ik had omgang met hem, en ik geef u getuigenis in alle eenvoud en eerlijkheid dat mijne getuigenis waar is.

Ik kan hetzelfde zeggen van President John Taylor. Ik was voor jaren zijn raadgever. Ik had met hem een vertrouwbare omgang en ik heb nog nooit in mijn leven een man gekend die zoo rein van gedachten was dan hij. Hij was een rechtvaardig man en in alle opzichten waardig een dienstknecht van God te zijn en als President der Kerk te staan.

Ik kan hetzelfde van President Woodruff en President Snow zeggen, want ik was persoonlijk met ieder van deze mannen bekend. Ik weet dat zij goede mannen waren, oprechte, eerlijke en rechtvaardige mannen. Nu, wat ook de wereld van hen mag zeggen, mijn getuigenis is waar. Ik ben een levend getuige. Ik zag met mijne eigen oogen; ik hoorde met mijne ooren; en ik weet, dat mijn getuigenis waar is.

Misschien zie ik u nooit weer, dat is, na vandaag of morgen. Ons verblijf hier zal maar kort zijn. Ik ben dankbaar u te zien, u te ontmoeten en het verheugd mij uw hartelijk welkom aan ons te ontvangen. En ik smeed u, in den naam des Heeren, aan het Evangelie van Jezus Christus getrouw te blijven. Laat de handeling van eenig persoon geen invloed op u uitoefenen met betrekking tot de waarheid van het Evangelie. Ik zou gaarne willen, zoo dit mogelijk is, dat ieder persoon, die vandaag hier tegenwoordig is, de waarheid zoo zou leeren en zoo zou beminnen, dat wanneer ieder ander persoon in de Kerk daarvan zou afwijken, een ieder mensch hier standvastig zou blijven staan.

Een mensch is voorwaar zeer bekrompen, die wil toestaan, dat jaloeschheid, haat of kwade gevoelens, welke tegen zijn geloof zijn, een wrok in zijn hart zullen brengen tegen eenig ambtenaar in de Kerk.

Petrus zeide bij zekere gelegenheid tot Jezus, toen sommige Joden, die het geloof hadden aangenomen, heengingen en Jezus Zich tot Zijne discipelen wendde en zeide: „Wilt gijlieden ook niet weggaan?” Maar Petrus antwoordde: „Heere! tot wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens”.

Ik wil u niet vermoeien, maar wil dit zeggen: Wij willen niet hebben, mijne broeders en zusters, dat gij te verlangend zijt om te emigreeren. Wij raden u niet aan te emigreeren en nu te vergaderen. Wij willen liever, dat gij hier blijft totdat gij

standvastig in het Evangelie zijt geworden en totdat een ieder van u het middel geweest is, met de hulp des Heeren, om een of meer mannen of vrouwen in de Kerk te brengen. Hebt geen zorg over de verordeningen van den Tempel. Stelt uw vertrouwen in die verordeningen, hebt geloof daarin en wacht met geduld op uwen tijd; en als gij sterft alvorens die verricht kunnen worden, dan zullen uwe kinderen zorgen dat het werk gedaan wordt, en als gij hier geen wegen hebt om de verordeningen te ontvangen, dan zal de Heere later zorgen dat het gedaan wordt.

Millennial Star.

AFSCHEIDSGROET.

Bij mijn vertrek uit Nederland wensch ik u allen een hartelijk vaarwel toe te roepen. De tijd die ik op zending onder u heb doorgebracht is voor mij een der aangenaamste in mijn leven geweest.

Daar het mij onmogelijk was u allen persoonlijk de hand te drukken en u te danken voor al de goedheid en liefde aan mij bewezen, zoo wensch ik u langs dezen weg mijn welgemeenden dank te betuigen voor alles wat gij voor mij gedaan hebt en bid dat de Heere u rijkelijk moge zegenen voor al de toewijding aan mij betoond als een afgezant van Christus. Gij zult uw loon geenszins verliezen.

Uw Broeder in Christus,

C. DE GOOYER.

Bij ons vertrek uit Nederland roepen wij onze vrienden en de leden der Kerk een laatst vaarwel toe, hun dankende voor de hulp en vriendschap ons geschonken. Wij hopen dat een ieder getrouw zal blijven aan het Evangelie en het werk des Heeren met rassche schreden zal voorwaarts gaan.

Vaarwel, God zegene u.

O. P. SCHETTLER.

V. LAWSON.

Die zijnen naaste veracht, zondigt; maar die zich der nederigen ontfermt, die is welgelukzalig.

SALOMO.

Want zoovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.

GAL. 3 : 27.

VRAGEN EN ANTWOORDEN.

Gevraagd is naar de bedoeling van Spreuken 31 vs. 6: „*Geeft sterken drank dengene, die verloren gaat, en wijn degenen, die bitterlijk bedroefd van ziele zijn.*”

Als antwoord diene in de allereerste plaats: dat men nooit een tekst uit den Bijbel *op den klank af*, en buiten het verder Schriftverband moet uitlichten . . . dus ook hier niet.

Op den klank af, geeft 't den indruk, alsof men aan menschen, die toch op 't slechte pad zijn en verloren gaan, de deuren wijd open mag zetten, om voort te blijven drinken, en hun verdorven staat te helpen vergeten, evenals den lijdenden hunne bittere droefheid!

Maar hoe zou de H. Schrift zóó iets ooit *kunnen* raden, en *heilige* Schrift, wegwijzer der godzaligheid blijven?

Veelmeer is het Spreukenboek vol hoogen ernst tegen den sterken drank gekeerd: Spr. 20 vs. 1 zegt: *De wijn is een spotter; de sterke drank is woelachtig; al wie daarin dwaalt, zal niet wijs zijn.*”

Spr. 23 nog sterker: „*Wees niet onder de wijnzuiipers, noch onder de vleeschvreters; want een zuiper en vraat zal arm worden; en de sluimering doet verscheurde kleederen dragen.*” (vs. 20, 21).

En al verder in vs. 31 enz.: „*Zie den wijn niet aan, als hij zich rood vertoont, als hij in den beker zijne verf geeft en schuimt. . . Ten laatste zal hij als een slang bijten, en steken als een adder of basalisk.*”

Zoo schoon door iemand omgezet in poëtisch proza:

Bij wien is wee, bij wien, och arme;
Bij wien is tweedracht en getier?
Bij wien zijn wonden zonder nood?
Bij wien ontstoken oogen?
Bij hen, die aan den wijndisch toeven,
Om drank te zwelgen samenkomen!
De wijn bekore u niet, als hij zich purper toont,
En in den beker vonkelt,
En opwaarts stralen schiet!
Ten laatste steekt hij als een slang,
En spreidt zijn gif gelijk een basalisk.

Wat is dan toch de leering, waarmede koning Lemuël's moeder hem onderwezen heeft, naar Spr. 31?

Deze koningsvrouw heeft haren zoon *dit* ingeprent, en dat komt op heel iets anders neer:

„Gij zoon mijner schoot en mijner geloften! zit niet neder in drinkgelagen, om uw eigen vleesch te voeden, en het recht te vergeten en de zaken uwer arme onderdanen te verwaarloozen. . .

Geef liever versterkenden drank aan hen die gebukt gaan onder diepgaand leed; wijn aan bedroefde zielen, opdat zij drinken, en hunne ellende vergeten en hun ongeluk niet meer gedenken.”

't Is dus een beeldspraak in fijne tegenstelling: een goede prins, wil hij vader zijns volks zijn, moet *zich zelf* vergeten, niet bij drinkgelagen neerzitten, maar tot de nooden en ellenden zijns volks ingaan en afdalen, en hun *Landsvader* zijn: die het pleit bezorgt van wie zich niet verdedigen kunnen en nabij den ondergang zijn van hun bestaan en hun gezin (vs. 8).

Aldus Spr. 31 vs. 6, 7.

Doet niets af aan den ernst der vermaning en waarschuwing tegen het afschuwelijke, en diep ingrijpende kwaad van overdaad en dronkenschap elders in 't Spreukenboek vermeld.

Bl. Boodschap.

DE JODENGENOOTEN.

De Jodengenooten of proselieten, waren tot het Jodendom bekeerde heidenen. Zij bestonden uit twee soorten, n.l. „Jodengenooten van den Tempel” of der „gerechtigheid” en „Jodengenooten der Poorte”. Eerstgenoemden waren besneden, deelden in alle godsdienstige voorrechten, en moesten alle voorschriften van de Mozaische Bedeeling vervullen, maar werden niet geacht erfgenamen te zijn der beloften aan Abraham en zijn zaad gedaan. Laatstgenoemden mochten deelnemen aan den eeredienst van God, waarbij hun eene plaats was toegewezen in den buitensten „voorhof der heidenen”; zij behoeften niet te gehoorzamen aan de wetten van Mozes omtrent de godsdienstige plechtigheden, wel aan de zedelijke, of, zooals zij genoemd werden, de Zeven Voorschriften van Noach. Zij waren onbesneden, en werden waarschijnlijk door den proselietendoop in de Joodsche kerk ingelijfd. Zij worden in de Handelingen der Apostelen gewoonlijk „godvruchtige mannen” genoemd. Er werd een onderscheid gemaakt voor de verschillende natiën, en geene heidenen werden dadelijk aangenomen als Jodengenooten van den Tempel. Edomieten en Egyptenaren genoten dit voorrecht in het derde geslacht, terwijl Ammonieten en Moabieten tot aan het tiende geslacht waren buitengesloten, gedurende welken tijd zij in geen der burgerlijke rechten en voordeelen, die de eigenlijke Joden genoten, mochten deelen. Deze gewoonte gaf aanleiding tot den strijd in de Christengemeente over de aanneming van bekeerden uit de heidenen zonder besnijdenis.

Bijbelsch Handboek.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen

Redactie:

B. G. THATCHER.

Assistent:

Wm. J. DE BRIJ.

HET HUWELIJK.

Het huwelijk, door God ingesteld, is steeds door de Heiligen der laatste Dagen in eere gehouden. Alhoewel door vijanden der Kerk het tegendeel gezegd wordt, zoo strekt het onderricht en de leeringen der Kerk alleen tot verbetering en veredeling der menschen. Wanneer volgens de beginselen der Kerk gehandeld wordt, dan zal de mensch geen slaaf maar meester van zichzelf en zijne hartstochten zijn.

De toestand van het volk des Heeren in Utah, ja, wij mogen wel zeggen over de gansche aarde, zegt duidelijk, dat de menschen beter geworden zijn door de aanneming van hetgeen genoemd wordt het „Mormonisme”, maar wat in werkelijkheid het herstelde Evangelie van Christus is. Gelukkiger huwelijken, zedelijker mannen en vrouwen, een beter, edeler en reiner nageslacht zijn de schoone vruchten van de gehoorzaamheid aan het Evangelie. Jammer, dat in de groote strijd tot verbetering der menschen, zoo weinig acht geslagen wordt op hetgeen door de Heiligen der laatste Dagen in die richting is gedaan en geschreven. Dit moet ons echter niet ontmoedigen, maar integendeel aansporen tot volharding in het goede, want daden spreken luider dan woorden.

Eenige dagen geleden verscheen het volgende bericht in de couranten:

„De Centr. Commissie der Rein Leven-Beweging heeft andermaal een adres aan H. M. de Koningin gericht, om tot de wettelijke regeling van een geneeskundig onderzoek vóór het huwelijk te willen medewerken.”

Of deze zaak wenschelijk is of niet willen wij nu niet bespreken. Alleen willen wij opmerken, dat in vele landen der wereld dit onderwerp veel besproken wordt; en in Amerika zijn er enkele staten, zoo ook Utah, waar wetten bestaan die betrekking hebben op het sluiten van huwelijken van personen die lichamelijk of zedelijk abnormaal zijn. Wij juichen verder elke daad toe, die verricht wordt tot heil der menschen.

Wij laten hier enkele aanhalingen volgen uit de „Sleutel voor Godgeleerdheid”, geschreven ruim 50 jaren geleden door apostel Parley P. Pratt:

„Terwijl het bederven onzer naturen en het overgeven van ons zelve en onze kracht aan ontucht alleen voor genot, of onwettelijke gemeenschap van de seksen gelijk is aan het verwoesten van gezondheid, van reine, heilige en altijd durende toegenegenheid, van zedelijke en gemeenschappelijke orde en van de wetten van God en de natuur.

Uitgenomen moord, is er op aarde bijna geen verdorven zonde dan de onteering van vrouwelijke deugd of kuisheid op het altaar van genot of dierlijke lust, of die algemeene en wetteloze gemeenschap, welke het hart verkoudt en verteert, de reine toegenegenheid bederft en vernietigt en als het ware de bronnen, de fonteynen of uitgangen des levens verkankert en verwoest. * * * Eene wijze wetgeving, of de wet van God, zou met rechtvaardige gestrengheid de misdaden van overspel en hoererijen straffen en zou niet toelaten, dat de idioot, de voortdurende, onverbetelijke dronkaard, de man met overerfelijke ziekten of van slechte gewoonten, een vrouw bezit of behoudt. * * * Onze lichamelijke organisatie, gezondheid, sterkte, kracht van het lichaam, verstandelijke vermogens, neigingen enz. ondervinden zeer den invloed van het ouderschap. Overerfelijke kwalen, onnoozelheid, zwakheid van verstand of van lichaam, misvorming, neiging tot hevige en niet te beheerschen hartstochten, verdorven lusten en verlangens zijn door ouders voortgebracht en als een erfenis van geslacht tot geslacht nagelaten * * * Een heilig en matig leven, reine zeden en manieren, beminnelijkheid, verstandelijke ontwikkeling, reine waarheid en kennis en boven alles de werkingen van den Goddelijken Geest, zal geslachten voortbrengen schooner in vorm en trekken, sterker en krachtiger in lichaamsbouw, gelukkiger in temperament en neigingen, verstandelijker, minder slecht en beter toebereid voor een lang leven en goede dagen in hun sterfelijk verblijf.”

Voorwaar deze aanhalingen, ruim 50 jaren geleden geschreven, toonen duidelijk dat de Heiligen der laatste Dagen in deze dingen geen navolgers zijn, maar zelfstandig als een Kerk in deze dingen zijn voorgelicht geworden, reeds lang voor dat deze onderwerpen zoo veelvuldig en algemeen besproken worden als nu het geval is.

Het is toch vreemd, dat onze bestrijders deze goede dingen niet in de „Sleutel voor Godgeleerdheid” vinden. Vermoedelijk zoeken zij niet naar het goede.

Een volk, dat in deze dingen onderwezen wordt en in overeenstemming daarmede leeft, kan niet vergaan maar zal machtig en sterk worden.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Gedurende de maand September werden er in deze Zending 22 personen gedoopt, zijnde 11 in de Amsterdamsche, 2 in de Arnheemsche, 2 in de Groningsche, 2 in de Luiksche en 5 in de Rotterdamsche Conferentie.

Gedurende de maand September werden er in deze Zending 40058 traktaatjes en 10652 boekjes uitgegeven. Er werden 5459 Evangeliegesprekken gehouden, 1791 uren besteed aan het verspreiden van traktaatjes en andere lectuur en 2086 uren besteed aan het bezoeken van vreemdelingen.

Ouderling Ray van Waganer heeft de meeste traktaatjes uitgegeven, zijnde 1520. Ouderling Heber P. Hall heeft de meeste boeken verspreid, zijnde 1592. Ouderling G. C. Brown heeft het grootste aantal uren besteed aan het verspreiden van lectuur, zijnde 54½. Ouderling Lester J. Cannon heeft het grootste aantal uren met het bezoeken van vreemdelingen doorgebracht, zijnde 84½. Ouderling Preston Badger had het grootste aantal Evangeliegesprekken, zijnde 178.

Op Zondag 2 October werd er eene bijzondere vergadering te Vlaardingen gehouden, in het gewone vergaderlokaal, Hoogstraat 1. Als sprekers traden op, Conf.-Pres. J. H. Millard en ouderling W. J. De Brij. Het zaaltje was geheel gevuld en aandachtig werd geluisterd.

Op Donderdag 6 October werd het nieuwe vergaderlokaal te Amsterdam II voor het eerst in gebruik genomen. Bij die gelegenheid werd er eene bijzondere vergadering gehouden. Het lokaal was geheel gevuld, er waren ongeveer 175 personen aanwezig. Als sprekers traden op, ouderling W. J. De Brij en Zendings-President B. G. Thatcher.

Het lokaal is gelegen aan den Albert Cuypstraat 154 en is zeer netjes en doelmatig ingericht.

In „De Volkscourant” van 30 September verscheen een kort artikel van Ds. Petersen, in antwoord op ons artikel dat verscheen in het nummer van 9 September. Hij maakt daarin de bewering, dat onze leer is, dat „God vleesch en bloed is.” Zij die met de leer onzer Kerk bekend zijn, weten, dat wij niet gelooven, dat God bloed heeft.

Dat de mensch naar het beeld van God geschapen is, wordt door hem niet als bewijs aangenomen, dat God de gedaante van

een mensch heeft. Verder verwees hij naar I Kon. 8 : 12, 13 en vers 27, om te bewijzen dat God een „onbegrensd” Wezen is. Tot slot zegt hij:

„Waar het nu vaststaat op grond der Gods-openbaring: *God is een geest van oneindige volmaaktheid, en in geen enkel opzicht een stoffelijk wezen van vleesch en bloed*, (en een geest heeft geen vleesch en beenderen, zegt Jezus, Lukas 24 : 3³) daar volgt: de uitlegging of opvatting van Gen. 1 : 26 door de Mormonen is foutief, is, als strijdig met de Schrift, te verwerpen.”

In „de Volkscourant” van 7 October verscheen het derde artikel in antwoord op ons artikel van 9 September. Ds. Petersen spreekt daarin verder over het scheppen van den mensch naar Gods beeld en zegt dat het een „gansch andere beduidenis heeft” dan wij er uithalen. Hij verwijst naar Efeze 4 : 24 en Coll. 3 : 10 als bewijzen.

Op onze vraag waar er in den Bijbel geschreven staat, dat God de vrijmachtige beschikking heeft over gedaanten, gestalten van al wat is, om zich daarin te openbaren, geeft hij het volgende antwoord: „Overal waar verhaald wordt dat Hij het *doet!* Hij *doet* alzoo, derhalve Hij kan en wil alzoo verschijnen.”

Op onze vraag waar het staat, dat God uit twee atomen is voortgekomen, zegt hij, dat dit vermeld wordt in de „Sleutel voor Godgeleerdheid” op bladz. 63 — vermoedelijk Engelsche uitgave. Zij die dit boek gelezen hebben weten dat het er niet in te vinden is. Hij zegt verder: „ik blijf bij mijn zeggen, herroep niet maar bekrachtig het nog te meer.”

In het zelfde nummer verscheen ook ons artikel, dat wij hebben geplaatst in „De Ster” van 1 October, op de eerste pagina. Ds. Petersen maakte daar enkele korte aantekeningen op.

ONTSLAGEN.

Ouderling Orson P. Schettler is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Op 20 Dec. 1907 ariveerde hij te Rotterdam en heeft sedert dien tijd in de Rotterdamsche en de Amsterdamsche Conferentie gearbeid.

Ouderling Vincent W. Lawson is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Op 19 Februari 1908 kwam hij te Rotterdam aan en is sedert dien tijd in de Amsterdamsche, Rotterdamsche, Groningsche, wederom in de Rotterdamsche, Arnheemsche en wederom in de Amsterdamsche Conferentie werkzaam geweest.

VERSLAG DER GRONINGSCHER CONFERENTIE.

Op Zondag 25 September werd de halfjaarlijksche samenkomst der Groningsche Conferentie gehouden. Er werden twee vergaderingen gehouden in het gewone vergaderlokaal Schoolstraat 6 te Groningen. De eerste vergadering begon te 10 uur des voormiddags. Het avondmaal werd bediend door Ouderlingen G. Meenderink en J. A. van Duuren, geholpen door T. E. Caffell en G. M. Farrer. Conf. Pres. C. A. Woolley sprak daarna eenige woorden van welkom en spoorde een ieder aan het Evangelie te onderzoeken en in overeenstemming er mede te leven. Conf. Pres. J. J. Millard sprak daarna over de noodzakelijkheid, om in dezen tijd door dienstknechten van God geleid te worden. Tevens sprak hij over den Geest van God en de macht van Satan. Daarna stelde Conf. Pres. C. A. Woolley de autoriteiten der Kerk en der Zending voor en met algemeene stemmen werden zij erkend. Tevens gaf hij verslag van het werk gedurende de laatste zes maanden verricht. Conf. Pres. J. H. Cannon besprak de verschillende gedeeltes van het Evangelie en tevens de zending van Joseph Smith. Tot slot sprak ouderling T. Opheikens over zijn leven voor dat hij het Evangelie had aangenomen en nu in den dienst des Heeren.

De tweede vergadering begon des avonds te 6 uur. Nadat eene zuster als lid der Kerk bevestigd was, sprak Conf. Pres. J. H. F. Volker over de noodzakelijkheid van openbaring en van apostelen en profeten en gaf tevens getuigenis, dat God in dezen tijd weder openbaringen geeft. Ouderling L. A. Sherwood sprak over den doop en over de eenheid van leer onder de Heiligen der laatste Dagen. Ouderling J. A. van Duuren zong toen een solo. Daarna sprak ouderling B. Tiemersma over het zendingswerk van de Heiligen der laatste Dagen en besprak verder de herstelling van het Evangelie. Tot slot sprak Zendings-President B. G. Thatcher over de noodzakelijkheid van goddelijke volmacht en in verband daarmee besprak hij de hervorming.

De zaal was steeds goed gevuld, met aandacht werd geluisterd en veel lectuur uitgegeven. De conferentie werd door 28 zendingen bijgewoond.

Op Maandag 26 September werd er een vergadering voor de zendingen gehouden. Er werd verslag der werkzaamheden gegeven en tevens gaf Pres. B. G. Thatcher nuttige wenken en raadgevingen.

CHAS. CLAWSON, *Secr.*

WAS JOSEPH SMITH EEN BEDRIEGER ?

Vaak hoort men de bewering maken, dat Joseph Smith, de **groot**e profeet dezer laatste bedeeing, een sluw bedrieger was. Alhoewel er enkele personen zijn die het zoo erg niet maken en alleen beweren, dat hij het wel goed meende en in oprechtheid heeft gehandeld, maar zelf door booze machten of andere personen was beïnvloed, zoo neemt ook dit niet weg, dat hij dan toch geen waar profeet was en zijne leeringen niet goddelijk maar valsch waren. De meerderheid onzer bestrijders echter zeggen met luider stemme: „Joseph Smith was een sluw bedrieger en wist volkomen, dat hij bedrog pleegde.”

Welnu, als wij eens aandachtig deze zaak overdenken en beschouwen welke leeringen Joseph Smith heeft voortgebracht, dan blijkt het al zeer spoedig, dat hij geen bedrieger geweest is. Een bedrieger tracht immers alles zoo te regelen en samen te stellen, dat het bedrog niet spoedig ontdekt kan worden en wat ook van veel belang is, hij zal met de omstandigheden rekening houden en zooveel mogelijk „de menschen naar den mond praten”, zooals men wel eens hoort zeggen.

Joseph Smith heeft dit echter niet gedaan. De leeringen die hij verkondigde waren geheel in tegenstrijd met de opvattingen van het Christendom; de kerkelijke tucht, die streng uitgevoerd werd, haalde hem de vijandschap van velen op den hals, en het „Woord van Wijsheid”, dat hij als een openbaring gaf, was niet zeer geschikt om volgelingen te verwerven, daar de menschen in dien tijd geen kwaad zagen in het gebruik van sterken drank, tabak, koffie en thee. Verder was de instelling van onbezoldigde ambtenaren der Kerk niet erg aantrekkelijk voor menschen die voor aardsch gewin zich bij de Heiligen der laatste Dagen wilden aansluiten. Kortom, als men alles goed nagaat, dan is hetgeen Joseph Smith heeft voortgebracht, niet in overeenstemming met de smaak, de eischen en begeerten der menschen, en is niet erg geschikt om menschen te verlokken of te bedriegen. Neen, zij die een ernstig onderzoek instellen, zullen tot de ontdekking komen, dat een bepaalde overtuiging verkregen moet worden, met betrekking tot de waarheid van die dingen, alvorens men over zal gaan, om ze aan te nemen. Het is geen verlokking, geen overreding, maar overtuiging die aanspoort tot het aannemen van hetgeen de wereld „Mormonisme” noemt. Een bedrieger zou dingen die zoo slecht berekend zijn om volgelingen te verkrijgen niet hebben aangewend.

En als men de leeringen, door Joseph Smith onderwezen, gaat toetsen aan de leeringen en gebruiken der eerste Christenen,

dan komt men tot de ontdekking dat zij volkomen daarmede in overeenstemming zijn. Het kan geen bloot toeval zijn, dat hem tot zoo iets heeft gevoerd, en van een bedrieger kan men niet zulk een diepe kennis op godsdienstig gebied verwachten, temeer als men de jeugd van Joseph Smith in aanmerking neemt.

Maar wat nog sterker bewijs is dat hij geen bedrieger is, dat is het feit, dat opgravingen in Amerika, wetenschappelijk onderzoek, uitvindingen, nieuwe vertalingen van den Bijbel en de geschiedenis der wereld steeds meer in overeenstemming met zijne leeringen en in vervulling zijner profetieën zijn. Ook in dit geval kan het geen toeval zijn, dat aan de zijde van een bedrieger gestaan heeft.

Verder is het feit, dat hij vrijwillig zijn leven gaf als een zegel op zijn werk, een duidelijk bewijs dat hij volkomen van zijne zending overtuigd was. En ook moet men in aanmerking nemen dat hij gelegenheid had om te vluchten. Een bedrieger had dit gedaan, want een bedrieger geeft niet spoedig zijn leven voor zijn eigen bedrog. Vele voorbeelden kunnen nog aangevoerd worden, maar een onpartijdig onderzoek brengt al zeer spoedig aan het licht, dat Joseph Smith geen bedrieger was. En zij die hem als een profeet van God hebben erkend en het Evangelie aangenomen, hebben de zachte, fluisterende stem des Geestes in hunne harten, dat hij werkelijk een dienstknecht des Heeren was.

Onkunde heeft vele menschen genoopt hem als bedrieger te brandmerken, maar helaas hebben ook velen met opzet hunne ooren toegesloten voor zijne leeringen, opdat zij in hunne harten niet zouden overtuigd worden, daar zij de duisternis liever hebben dan het licht.

Vermeerderd is door hem de schaar
Der vrome martelaren ;
Maar nu ook kan hij zijne stem
Met hun triomfzang paren.

Het werk eenmaal door hem gesticht,
Gaat voort en blijft steeds leven,
Want God de Heer heeft hem daartoe
En macht en kracht gegeven.

De Heere bewaart al degenen, die Hem liefhebben ; maar Hij
verdelgt alle goddeloozen.

VERPLAATST.

Ouderling Thomas E. Caffall is van de Arnhemsche naar de Rotterdamsche Conferentie verplaatst.

Ouderling Gerret de Jong is van de Amsterdamsche naar de Arnhemsche Conferentie verplaatst.

Ouderling Jacob A. van Duuren is van de Arnhemsche naar de Amsterdamsche Conferentie verplaatst.

Ouderling George W. Keddington is van de Arnhemsche naar de Amsterdamsche Conferentie verplaatst.

Ouderling Wm. Earl Heath is van de Amsterdamsche naar de Groningsche Conferentie verplaatst.

Ouderling Oscar E. Thomas is van de Groningsche naar de Amsterdamsche Conferentie verplaatst.

Ouderling Leslie H. Saville is van de Amsterdamsche naar de Arnhemsche Conferentie verplaatst.

Ouderling Carlton Jones is van de Rotterdamsche naar de Amsterdamsche Conferentie verplaatst.

Ouderling Richard J. Hemsley is van de Amsterdamsche naar de Arnhemsche Conferentie verplaatst.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De Halfjaarlijksche Luiksche Conferentie zal op Zondag 16 October gehouden worden. Er zal een bijzondere vergadering te Brussel en te Lille, Frankrijk, gehouden worden. Op Maandag 17 October zal een vergadering voor de zendelingen zijn.

OVERLEDEN.

AARDEMA. -- Te Leeuwarden is op 1 October overleden broeder Cornelis Aardema. Hij werd geboren op 4 Maart 1895, gedoopt 27 Augustus 1904 door ouderling G. A. Wilson en bevestigd door ouderling J. Tingen.

INHOUD.

Godelijke Volmacht	Blz. 305	Ontslagen	Blz. 316
Afscheidsgroet	„ 310	Verslag der Groningsche Conferentie „	317
Vragen en antwoorden	„ 311	Was Joseph Smith een bedrieger? „	318
De Jodengenooten	„ 312	Verplaatst	„ 320
Het huwelijk	„ 313	Conferentie-Aankondiging	„ 320
In ons eigen Zendingsveld	„ 315	Overleden	„ 320

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50. Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.